

στολίζουν τα κίτρινα του Μαρτίου άνθη, οι αιδήμονες μήκωνες, τ' άθωα λευκάνθεμα. Είς τους κήπους θάλλουσιν ήδη υπερήφανα τ' ία και οι ύκινθοι και είς τους άγρους έπιπλανάται άβρον τ' λεπτόν άρωμα των υπό τας βοτάνας μετριοφρόνως κεκρυμμένων μυριοχρόων της έξοχης άνθέων. Η ροδή ως φιλάρεσκος νεάνις άνυπομονεί πότε νά έπιδείξη τους κάλυκας της. Τών δένδρων οι κλώνοι έξογκοῦνται υπό πληθώρας χυμού ζωογόνου και ένν ή εύδία έξακολουθήσῃ, ταχέως διά της ήλιακής θερμότητος θά ώριμάσῃ τ' εύχυμα κεράσια και τ' άξυνωπά μέσπια. Είνε άληθές ότι ο παροιμιώδης διά τήν άστασίαν του Μάρτιος έξωθει ένίοτε από του βορρά μαύρας νεφέλας και άσμενίζεται νά κάμνη τους είς τ' έαρινόν θάλλπος συνειθισαντας άνθρώπους νά τρέμωσιν αΐφνης εκ του ψύχους. Άλλά τ' κράτος του κακοτρόπου αυτού μηνός μικρόν άκόμη θά διαρκέσῃ και ή άφεντος της άνοΐξεως βασιλεία θά ματαιώσῃ τ' επίβουλα σχέδιά του. Οι φλόγροι κόσσυφοι ήδη διεάλησαν τήν άλλαγήν της ώρας του έτους τήν προμηνύουσιν οι μανήρεις κόκκυγες και μία φίλη μου άηδών μ' έβεβαίωσεν ότι έντός όλίγων ήμερών σκοπέυει ν' άρχισῃ τας έσπερινάς μελωδίας της έντός του βαθυσκίου άλσους του βασιλικού κήπου.

Τήν όψιν όμως της πόλεως και της κοινωνίας έν γένει εύρον πολύ ήλλοιωμένην από πέρυσιν. Όλοι οι άνθρωποι φαίνονται περιφρόντιδες είς όλων τ' πρόσωπα ζωγραφείται θλίψις, άλγεινή προσδοκία, μύχιος περί της επαύριον φόβος. Ελάχιστα ακούω ξαμάτα, όλιγίστας βλέπω φαιδράς εκδρομάς. Τινές των συντρόφων μας ήναγκάσθησαν νά κτίσωσι νέας φωλεάς, διότι ή στοά του Πανεπιστημίου, τ' Βαρβάκειον και άλλα τινά οικήματα έν οίς διήλθεν έν εірηνή και χαρμονή τ' περυσινόν θέρος, έφέτος είνε κατελημμένα υπό στρατιωτών και δέν θά ήδύναντο ν' αναθρέψωσι τους νεοσσούς των μέ τόν άλλαλαγμόν τόσων άνδρών και μέ τόν άκατάπαυστον θόρυβον των όπλων και των σαλπίγγων. Εγώ μετά του συζύγου μου ήτύχησαμεν νά εύρωμεν τήν φωλεάν μας άθικτον υπό τήν περυσινήν φιλόξενον στέγην. Άλλ' ή άγαθή οικοδέσποινα, ήτις πέρυσιν έξερχομένη είς τόν έξώστην ήεροατο τόσον εύχαρίστως του πρωϊνού ήμών τερετίσματος, έφέτος έμφανίζεται σπανίως και όσάκις έξέρχεται, ή μορφή της είνε τεθλιμμένη και τ' βλέμμα της προσηλοῦται μετά πενθίμου ρέμβης είς τόν όρίζοντα. Πολλάκις έτυχε νά τήν ίδω δακρύουσιν. Αναπολεί ίσως τ' μονογενές της τέκνον ταλαιπωρούμενον εκει κάτω είς τινά πόλιν της νοσηράς Θεσσαλίας, όπου ή θερμή του έτους ώρα ζωογονεί τ' φονικά των έλδων μιάσματα, και ή φιλύποπος στοργή της τ' φαντάζεται ίσως εκτάδην επί τινος κλίνης νοσοκομείου !...

Τροφήν έφέτος εύρίσκομεν άφθονον, αι πολλάί βροχαί έπολλαπλασίασαν τους σκώληκας και τ' έντομα, πρόσθες και τήν φοβεράν άκαθαρσίαν τήν επικρατούσαν είς πολλά της πόλεως μέρη ένεκα της άκηδίας των άρχών και του εκτάκτου στρατωνισμού πολλών άνδρών είς διάφορα κέντρα και θά έννοήσῃς κάλλιον τόν πολλαπλασιασμόν των συστατικών της τροφής μας. Είμεθα εύτυχέστεραι κατά τουτο των άνθρώπων, διότι ένεκα της οικονομικής δυσφορίας του τόπου, πολλούς βλέπω τους άέργους, οίτινες στερούμενοι έργασίας, περιέρχονται πειναλίοι μέ ζοφερόν και άπελπι ήθος τας πλατείας και τας άγυιάς. Διά πρώτην φοράν έφάνη έν τῇ πόλει ταύτῃ τ' οίκτρ'όν θέαμα οικογενειαρχών λιμωττόντων, άρπαζόντων δημοσί'α άρτους εκ των έργαστηρίων των άρτοποιών πρὸς διατροφήν έαυτών και των τέκνων των.

Όστε ένῷ ή φύσις πανηγυρίζει, ή πόλις και οι άνθρωποι μελαγχολῶσιν. Έχουσιν άρκετούς λόγους ν' άχθωνται και δέν είνε δυστυχῶς άπίθανον ή μελαγχολία και ή δυσφορία

των νά μετατραπῇ βραδύτερον είς πένθος και είς άπόγνωσιν. Αναθάλλουσιν ήδη τ' άνθη και τ' φυτά, όχι όμως και αι φυλλορροήσασαι έλπίδες των άτυχών κατοίκων της χώρας ταύτης. Πέρυσιν κατά τόν Μάρτιον ότε έπανηγυρίσθη ή έθνική έαυτή, ένθυμοῦμαι ότι άφοῦ δι' όλης της ήμέρας μάς έπτόησεν ο θόρυβος της παρατάξεως, ο κυματισμός των σημαίων και αι ζητωκραυγαί, ούτε τήν νύκτα ήδυνήθημεν νά ήσυχάσωμεν ένεκα του υπέρ της Μακεδονίας μεγάλου συλλαλητηρίου. Μάς άφύπνισεν είς τας φωλεάς μας ή βροντώδης άπαγγελία ποιητού κατακεραυνούντος διά φλογερών στραφών τους αὐθάδεις και άγενείς Βουλγάρους. Άλλ' οι Βούλγαροι έφέτος είνε κύριοι της Ανατολής, διότι ότε κατά τ' φθινόπωρον έγκατελείψαμεν τ' κλίματα ταῦτα, αυτοί μέν έπολέμουν άνδρείως, οι δ' Έλληνες έξηκολούθουν νά συνέρχωνται είς συλλαλητήρια. Διά τουτο σήμερον όλοι είνε άπογοητευμένοι και περίφοβοι. Μία χελιδών περιφερομένη συνήθως κατά τήν συνοικίαν ένθα κατοικεί ο πρωθυπουργός της Ελλάδος, μέ διεβεβαίωσεν ότι είδεν αυτόν τυχαίως προχθές διά του παραθύρου καθήμενον μόνον και σκυθρωπόν έντός του σπουδαστηρίου του και πύλλοντα από καιρού είς καιρόν μετά κινήματος άπελπισίας τας λευκάς του τρίχας. Πως θά έπιθύμει και αυτός νά είχε πτερὰ κατ' αυτές τας περιστάσεις !

Άλλ' ή ώρα έπείγει, περαίνω λοιπόν τήν παρούσαν ύπισχνουμένη νά σοί αναγγείλω τ' νεώτερα, αν παρουσιασθῇ και άλλη εύκαιρία. Υγίαινε, άγαπητή μου!

Η άδελφή σου
ΧΕΛΙΔΩΝ

Και διά τήν άντιγραφήν.

η Χελιδώ

ΚΑΦ. ΖΟΥΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

- Λοιπόν, καθώς φαίνεται, ή Ρωσία έτοιμάζεται νά καταλάβῃ τήν Βουλγαρίαν !
- Και ή Αυστρία τότε θά καταλάβῃ τήν Σερβίαν.
- Και ή Άγγλία θά καταλάβῃ τήν Κρήτην.
- Και ή Ιταλία βέβαια θά καταλάβῃ τήν Τρίπολιν.
- Και ήμείς ;...
- Ήμείς, κατά τ' όνήθειες, δέν θά καταλάβωμεν τίποτε !..

